

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. :: Előfizetési díjak: negyedévre 12 K, félre 24 K, egész évre 48 K. :: Vidékre küldve ugyanannyiba kerül. :: Telefonszám: 138-48. :: Egyes példány ára 2 korona.

AZ UJKOR

Szerkesztőség: Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1., I. em. Kéziratok ide küldendők. :: Kiadóhivatal: Budapest, IV. ker., Kossuth Lajos-utca 1., I. em. Hirdetések milliméter-díjazás szerint számítatnak. :: ::

Fogadás, vendéglős és kávéipari szakközlöny.

Budapest, 1919 november 1. □

Cenzurat: Spida.

□ VI. évfolyam. — 7. szám.

A mi célunk.

Egy feleletlen, roncsossággal teli ország agyonanyagotól iparába térünk ismét vissza, hosszú hallgatás után. És ha megállt bennünket a nagy világkatasztrófa háromfelvonásos rémábrái képe, még mindig úgy rémlik előttünk, mintha még mindig égvé pusztulna az élet és vele együtt annak minden legparányibb alkotórésze.

Ez országunkon keresztülvonuló bolsevizmus iparunkban is oly nyomokat hagyott maga után hátra, mintha egy újabb Szodoma pusztulása ért volna bennünket.

Ezek a részeg martalócok a kapitalizmust akarták lehetetlenné és lehetetlenné nyomorítani és a munkásságot vilték az öngyilkosság vesztőhelyére. Az éj sötétjében száradó vihar után méla szélsőségekben találkozunk ismét a hozzánk tartozókkal és ellenségeinkkel egyaránt.

Most nyugodt senki által sem zavarható lelkiismerettel ítekezhetünk a múlt és jövő felett. Iparunkról, annak jövőjéről van szó, amely ipar egyformán termőföldje egy a munkásnak, mint a munkaadónak. Arra van szükség, hogy aki ebben az iparban keresi a jövő boldogulását, az terjen rá azon utra, ahol pályájának igazi visszafutását járja.

Itt nincs semmi keresnivalója a nemzetközi demagógiának, munkásbolondításnak. Itt a munkaadók becsületes, igazságos érületére, a sok csalódásban részes munkástársainknak valódi öntudatra ébredésére van szükség, akikkel karöltve akarjuk felvenni az új élet fonalát, megszólva minden bajt, küzdelmet és harcot, hogy kivijuk mindazon jogokat és javakat, ami bennünk megillet, ami nekünk jár.

A mi célunk és kötelességünk iparunkban új demokratikus szellemet árasztani, kipusztítani, gyökerestől kiirtani a kizsákmányolás minden fajtáját.

A természet törvénye egyforma igazságokat nyújt minden ember részére, legyen az szegény vagy gazdag. A gazdagság igen erős egymagában is, de csak azon mértékig, ahol az igazság határa van fölírva. De aki azon túl lép, az erőszakot követ el a természet törvényén és önmaga ellen is vét, mert minden természetellenes dolog visszahatással van elkövetőjére és meghamisítóját sújtja legjobban.

Ezen tanulságokból okulva, fogjunk mindnyájan össze, hogy közös testvér szerettel újra építsük föl szétrombolt várunkat.

Exisztenciánkról.

Felhívás a magyarországi szállodai, éttermi és kávéházi alkalmazottakhoz.

A keresztényszocialista munkás-szakszervezetek keretében megalakítottuk a *Szállodai, éttermi és kávéházi alkalmazottak Országos Szövetségét*. Felhívjuk az összes szaktársainkat, hogy a szervezés munkájából minden komolyan gondolkodó, becsületes testvérünk vegye ki a részét, hogy a múlt tanulságain okulva, megtalálhassuk azt az igazi utat, amely szakmánk felvirágzásához, munkástestvéreink boldogulásához vezet. Ide nem üres beszédek, hanem komoly tettek kellene, hogy úgy társadalmi tekintélyünket, mint gazdasági helyzetünket erkölcsi, kulturális és nemzeti alapon biztosítsuk.

Ezen munkánkban támogatást kérünk úgy az ipartestületek, mint az iparhatóságoktól és a mindenkori államhatalom gyakorlóitól.

Amikor iparunknak becsületes jó munkaerőt és országunknak hű hazafiakat akarunk nevelni, joggal számíthatunk támogatásra.

Sürgős megvalósításra vár:

1. Gazdasági helyzetünk rendezése százalék-alapon.
2. Ifjunktársaink nevelésének, a szakiskola programjának fejlesztése, terjedelmesebb tétele a pincéregyetem előmunkálatainak megkezdése által.
3. A munkaközvetítés államosítása, hogy semmiféle pártpolitikai agitációs célokat többé ne szolgáljon, az ellenőrzési jogot fentartva, úgy a munkaadók, mint a munkásság részéről, addig is egyesületünk tagjainak ingyenes munkaközvetítést nyujtunk.
4. Társadalmi helyzetünkkel kapcsolatos ügyek megvitatása.
5. Munkásbiztosító és betegsegélyező pénztár államosítása, hogy ez a beteg, munkaképtelen és rokkant munkástestvéreink legfőbb támasza legyen.

Akkor, amikor mennél több érdemes, becsületes állampolgárt nevelni és önállósítani óhajunk, azon kérelemmel fordulunk a mindenkori államhatalom gyakorlóihoz és a gyáriparosokhoz, hogy úgy kincstári, mint gázművekben lévő vendéglős, használó, kántinok vezetése vagy bérbeadás esetén egyesületünket, mint erkölcsi és nemzeti alapon álló szakszervezetet tekintetbe vegyék.

A szállodások, vendéglősök és kávéosk ipartársulatával, minden a szakmánkat érintő ügyekben a tárgyalásokat igyekezzünk felvenni.

Egyesületünk nem áll sem faji, sem felekezeti gyűlölet alapján. Hitünk a szeretet és szeretettel támogatunk minden becsületes, tanult munkástestvérünket, betegeket, munkaképteleneket, rokkantakat, egyszóval az az óhajunk, hogy a pincéri társadalomnak egy boldogabb jövőt biztosíthassunk.

Fogjunk össze tehát mindnyájan becsülettel és jobban boldogabb jövő reményében, ez csak a komoly, becsületes és kötelességtudó munkásoktól függ.

Fel a munkára! Testvéreim!

Hazafias tisztelettel

babocsai Babocsy Lőrincz
mint a szöv. elnöke.

Kik szüntették be a revürt és a százelékos rendszert.

Az elmúlt napok valamelyikén egy híreske jelent meg a Király-utcai vörös pincér egytel köréből, amelyben azt állítják, hogy a vendéglők és kávéosok a diktatúra után beszűntették a revürt és a százelékos. A kis huncutok. Azt tudtuk, hogy ők a letagadás iskolájának neveltjei. De még iskolapéldának is sok, amit ezzel az állítással produkálnak. A pincérek között általában ismert az a tény, hogy a „Szövetség” vezetősége esküdött ellenségre volt a revür- és százelékos-rendszernek. Egész az októberi forradalomig hősiesen ellentálltak a pincérek eme követelésének, csak akkor, amikor már a revür hívei mind felvetették magukat tagnak és nem lehetett őket olyan könnyen kidobálni, mint még néhány hónappal azelőtt is (az egytelből, a SASKÖRÖB) csak akkor csatlakoztak a már megindult mozgalomhoz.

Azután ki is használták a könnyű győzelmet.

Azt kellett látni annak, aki gyönyörködni szeret az alsó és piszkos dolgok látásában, hogy miként tobzódtak ezek a két-kulcsos vitézek a diadalalmorban. Ömlött szájkülből a kenetelés frázis, hogy milyen dicső vívmányt hoztak a pincérség részére, mennyire megérdemlik ők most már, hogy a pincérség örök hálaivadók nekik. Pedig szívükben a keserűség forrott, a düh lángozott, hogy most már nekik is — örökös főpincéreknek — el kell majd menni dolgozni, holott ők nem szoktak, sőt mi több, nem is tudtak.

Ne beszéljünk most már arról, hogy bevált-e revür, avagy nem. Sok szó fél ehhez, de az kétségtelen, hogy a százelékos olyan nagy vívmány volt, amely megért volna bármilyen küzdelmet, fenntartásáért meg a kommun-kormányal szemben is élet-halál harcot lett volna érdemes folytatni. De erre a harcra nem is lett volna szükség, a tanács-kormány a százelékos rendszer elejét nem is követelte volna, ha a pincérek vezetőségében igazi szocialista szellem dolgozott volna. De az csak strébrek voltak, akik vakon engedelmességek minden köcsöslifénynek, aki nép-, vagy termelőbiztos címet akasztott magára.

Ha szocialisták lettek volna a vezetők, ha ismerték volna a szocialista programot, akkor tudták volna, hogy abban a százelékos, vagy jutalék-részesedésben, nevezük bár, hogy, akkora szocialista program valósult meg, hogy annak megdöntésével, magát a szocializmust döntötték meg.

Most már belátják, hogy milyen óriási bünt követtek el, s ha már helyrehoznunk, nem, legalább letagadni szeretnék és a vendéglők és kávéosok nyakába szeretnék varni az ódiutumot.

De mi azt hisszük, hogy a pincérség ebben az esetben nem lesz olyan könnyen felvezethető, mint sok más esetben és megfogja adni a méltó választ, melyet arra alkalom kínálkozik.

Kisvendéglők szervenése a diktatúra alatt.

Egyáltalán nem áll kedvünkben visszatérni a kommunista gazdaságra, csak derűs mosolyt tudunk gondolni azokra az „elvtársakra”, akik a király-utcai vörös egytelből kerültek a vendéglős beszerzési központba mint ellenőrök, vagyis inkább mint diktátorok. Elosztásról ott alig eshetett szó, ahol az a csekélység is ami volt, úgy eltűnt a jó ismerősök, a nagy emberek között, mint a kámfor. A kisvendéglősöknek mindebből csak a kanász-ség jutott ki osztályrésztül. Képzhetjük mily nagy volt a protekció, mikor még a proletárdiktatúra idején sem azok a vendéglősök kaptak élelmet, akinél szantista proletárok éltek, hanem szét lett osztva a diktatori társaságban.

Egy kis felvilágosítás.

Azon Szövetségnek, amelynek most kebelébe tartozom, néhány vezetőségi tagja értesítené adta, hogy bizonyos ur, bizonyos elvi szépségihát fedezett föl közéleti multamban. Vonatkozik ez a megrovás az usynevezett „sárga” szakszervezetnek a „vörös” szakszervezetbe való visszafuzionálására.

Allítólag akkor én cserben hagytam volna azt a célt, amelyet akkor magunk elől tűztünk.

Ezen megjegyzést a Kávés Ipartársulat egyik vezetőségi tagja ereszlette meg és így kénytelen vagyok az ügyet röviden a kellő megvilágításba helyezni, mégpedig az igazságnak megfelelően.

Sokan tudják, hogy a „sárga” mozgalmat azok a kávésegek csinálták, akik megunták, meggyűlölték az akkori „kávésegek” szakegyesületét” ismeretes terrorját.

Egy politikától mentes, gazdasági alapon álló független szakszervezet létesítését tűztük ki célul. Ezen terv keresztülvételéhez megnyertük a Kávés Ipartársulat akkori vezetőségét.

A szakadás és újbóli alakulás csak úgy jöhet létre, ha az ipartársulat az új szervezettel erkölcsileg a legmesszebbmenőleg támogatja. Az erkölcsi támogatás abból áll, hogy nyomban a megalakulás után az ipartársulat velünk usyanoly kollektív szerződést kötött, mint a vörösöké volt.

Benne volt ebben a szerződésben a munkaközvetítésre vonatkozó megállapodás is, amely pont értelmében a kávéházi alkalmazottakat az új szervezet közzefelti a kávéosok részére.

Minden jól ment addig, amíg a Kávés Ipartársulat föl nem szabadult a „vörösök” terrorja alól. De amint szabad lélegzetet tudtak venni, első dolguk az volt, hogy fölbonolták a velünk kötött kollektív szerződést is, amennyiben elhatározták, hogy felállítják a saját munkaközvetítő irodájukat. Amint ez a terv szakszervezetünk vezetőségének tudomására jutott, nyomban összeült és tiltakozását fejezte ki a kávéosok szándéka ellen.

Tárgyalást tárgyalás követelt ekkor, arra nagyon jól emlékezhet az illető bíráló ur. Ám eredményre a tárgyalások nem vezet-

tek, a Kávés Ipartársulat akkori vezetősége, élén Nemat Antal ural megmaradtak szándékuk mellett.

Ez volt az indító ok, amiért a „sárga” szakszervezet, a vezetősége együttesen spontán elhatározásából visszafuzionált a „vörös” egytelbe azzal az elhatározással szándékkal, hogy együttes erővel fogják megakadályozni az ipartársulási iroda felállítását. Igaz, ez nem sikerült, még pedig tisztán kizárólag azért, mert az akkori titkár, Vágó Béla, a későbbi „burzsu”-falo népbiztos, lehagyta magát kenyerezni a kávéosok által és a már kitörni készülő erővel fellépését a kávésegeknek egyetemenek, szép csendben leszerelte.

Az itt elmondottakból mindenki láthatja, hogy az ipartársulat csak visszálét az én és társaim jóhiszeműségével és nem én, nem mi voltunk azok, akik a kitűzött célt cserbenhagytuk.

Az a kis akna, amit az illető kávéos ur utnak ereszlet ellenem, nem robbant föl, mert nem puskaporról, hanem csak fűrészporról volt megtöltve és engem vele egy cseppet sem riasztott meg és egy cseppet sem vette el kedvemem attól, hogy úgy dolgozzam és azon a helyen dolgozzam szaktársaim érdekében, ahol nemcsak én akarok, hanem ott, ahol ők maguk is akarják.

Farkas János.

Társadalmi helyzetünk.

Amerikai gyorsasággal fejlődő szép nagyiparunk nincs iparághoz kötve, ennek oka pedig munkáltatóink, de főképpen a szakszervezet vezetőségének a nemtörődömsége, illetve a hanyagsága.

Ezt az ipari kérdést már régen meg lehetett volna oldani olyan radikális módon, hogy mi a dolgozók társadalmi oszlopában éppen olyan helyet foglalhatunk el, mint bármelyik iparos vagy kereskedő.

Pedig ez nem lehet elérni a szónokok üres frázisaival, sem a sajtó útján kirohánó cikkekkel. Igen a pincér-egyesület elére olyan vezetőséget kell állítani, kivel a munkáltatóink szóbaállnak és majd egykor békésen tárgyalni fognak, nem úgy mint a multban, hogy nem ismerik el a vezetőségünket és ne dobhassák a szemünkre azt, hogy ez nem az igazi pincérek vezetősége.

Nekünk munkásoknak és főnökeinknek közös érdekeink kívánják azt, hogy a közénk férközzék kétes egzisztenciájú elemeket, kik csak a szakmáikat bitorolják és csak az iparunk hátrányára vannak, ezeket igalmatlanul kiközösítsük közülünk.

Ez pedig olyanképpen volna megoldható, ha a kerületi előjáróságoktól a munkakönyvek kiutalását átutalnák a vendéglősök és a kávéosok ipartársulatahoz. Akkor azok a visszacélések, mik a multban előfordultak a munkakönyvekkel, megszűnének, az pedig már magától értődik, hogy a be- és kijelentés is eszközökkel az ipartársulatok.

Nem történhetne akkor az meg, hogy bárki beállítana az ipartársulathoz és kéri találna egy munkakönyvet, ha nem volna

Kartársak!

Terjesszék lapunkat, Az Ukortól!

kellő felszerelés tanonc- és szakiskolai bizonyítvánnyal, nem nyerne segédi minőségét, nem pedig úgy mint a kerületi előjáróságoknál, hogy odament és kért egy pincér-munkakönyvet, egy keresztlevélre és egy hamisított bizonyítvány alapján s máris pincér lett az illető. Ilyen egyének pedig Budapest pincéin nem éry, se kettő, hanem százával vannak.

Shállodákat, éttermeket és a hávéházaikat látogató közönség előtt volna tekintélye a pincéreknek, ha látnák azt a nagyközönség, hogy a pincéreknek és a segéd-munkásoknak van egy erkölcsi alapon álló egyesülete, amely gazdasági érdekei képviselne és a kulturális célokat szolgálja.

Biztosítom a munkálatainkat arról, hogy gazdasági érdekeinket kölcsönösen meg tudnánk védeni.

Dallos József.

HIREK.

Előfizetőinkhez.

Amidőn újra visszatérünk régi barátainkhoz, előfizetőinkhez, elsőkötelességünknek tartjuk előrebocsajítani azt, hogy minden szerzett jogokat respektálunk és az előfizetések körüli differenciákat a legnagyobb készséggel és pontossággal fogjuk elszámolni. Ezeknek előrebocsajítása után pedig reflektálva további bizalmunkra, testvéri szeretettel hívunk fel mindenkit, hogy oly támogatásban részesítsenek bennünket, mint ahogy azt eddig tették csakiparunk fejlesztése és védelme érdekében. A mi lapunk minden betűvel csak ezeknek az érdekeknek a szolgálatában áll.

A hajdani „Karikás” vendéglőt

támasztotta föl újra Habettler Lajos, az „Astoria” volt főpincére, mint vendéglős a IV., Semmelweis-utca 19. szám alatti volt „Pejko”-féle vendéglővel. Budapestben ma ez az egyetlen polgári vendéglő, amelyik megengedi magának azt a luxust, hogy konyháján a legelőkelőbb éttermek konyhájáról ismert főszakács Kovács Ferenc főzön és étkezőjében, borozójában a Simpon, Bodó, Néppera stb. elsőrendű kávéházakból ismert főpincér Geizlinger Endre mint főmunkatárs működjön. Ez a két körülmény fényesen illusztrálja, hogy milyen nivón áll és milyen forgalmat kell csinálni annak az egyszerű polgári vendéglőnek, ha két olyan szakember igényeit kielégíti és ezek szivesörömet dolgoznak benne.

F. Kiss Lajos meghalt.

Bizonyára mely részvetelt fog kellteni iparunkban azon szomorú hír, hogy egy törhetetlen nagytehetség művelője köztéletünknek F. Kiss Lajos meghalt. Mint fiatal joghallgató került a magyar vendéglős- és Kávéipar című lapozhoz, amelyet úres óráiban írt, hogy ezzel is elősegítse az ettel és tanulásával vivott küzdelmet. Szereny díjazás mellett végzte a szerkesztés munkáját. Évek múltán meghalt a lap tulajdonosa és azt F. Kiss Lajos vette tulajdonába. Szorgalmával, tudásával elnyert

minden elismerést, ami nagy népszerűségben nyilvánult meg leginkább. F. Kiss Lajos nem tudálos demagóg egyéniség volt, hanem értékes reális munkát végzett a vendéglőiparban. A vendéglősök titkárukká választották, amely állást hosszú éveken keresztül a haláláig megbecsüléssel töltött be.

A kávéosok és vendéglősök harca.

A budapesti vendéglősök egy kérvényt nyújtottak be a közlelmezési miniszterhez, amelyben kérték, hogy vonassák vissza a kávéosoknak adott vendéglői engedélyeket. Ezen kérvény, amár már tárgyalásra került, mindezeideig nem nyert érdemleges elintéztést. Kilátás van rá, hogy egy egész tuca tárgyalás fog ebben az ügyben lefolyni. A kávéosok erősen állnak a harcot, lehet mondani, hogy minden indok nélkül, míg a vendéglősök hírlapi cikkekben offenzíválnak. Beszélnek jog és jogtalanságról, holott az egész ügy csak az iparunkban kontárkodó elemek dolga. Egész bizonyos, hogy amíg a fenálló rendszeren törvényes változás nem történik, addig a pórkölti hovatartozása sem lesz megállapítható.

Milyen párthoz csatlakoznak a kávéosok és vendéglősök.

Azzal, hogy milyen politikai párthoz csatlakoznak a Budapesti kávéosok és vendéglősök, még semmi bizonyosat nem lehet tudni. Voltak ugyan egyes vélemények, jelentések arról, hogy önálló pártot alakítanak, ez azonban nem talált helyeslésre, ha jól tudjuk abból a szempontból, hogy a kávéosok és vendéglősök így módon erősen kitennék magukat a társadalmi surlódásoknak, amiből nagy kára lenne az egész iparnak. Különben rég tudtunk dolog, hogy a politika iparunkra nézve ép olyan kényes, mint veszélyes.

Elmaradt közgyűlés.

A keresztényszocialista pincéregyesület múlt hó 13-ára közgyűlést hívott egybe, mivel azonban közben a román parancsnokság betiltott mindennemű gyűlékezést, tehát az említett egyesület sem tarhatta meg tervbevett közgyűlést.

Mosakodnak a Király-utcában.

A Király-utcai Szövetség vezetősége lapjukban kötelességüknek tartják kinyilatkoztatni a diktatura alatti viselkedésük mibenlétét. Hogy kik voltak és mit tettek, azt mindenki tudja. Így tehát felesleges mosakodni, mert ezzel ugysem sikerül azt a sok gazaosgot, amit elkövettek, meg nem történné tenni. Nemcsak a diktatura alatt, hanem elvüknek megfelelően mindenkor, ha egy csöp erőhöz jutottak, készséggel megcsinálták mindazt, amit a diktatura alatt megcsináltak. Külső terrortól beszélnek, holott ők minden külső terrort felülmúltak. Úgy ügyekben, amiehez az akkori kormányknak semmi köze sem volt és érdekében sem volt azokat diktálni, ez a vezetőség eljárás akaratlan rákényszerítette a tagokra. Kérdezzük, ha tényleg

nem meggyőződésből szolgáltatták ki a pincérséget Kun Beláéknak, akkor miért maradtak meg felelőségterhes állásokban mindvégig. Ha nem tetszett a kommunizmus, ha meggyőződésükkel ellenkezett, akkor miért csinálták végig a Tanácskormány összes rendelkezéit, akár milyen rossznak, lehetetlennek látszott is. Miért bujtak katonaruhába és miért követték el azt a csalást, hogy mint látszott lagos katonák betoborozták szaktársaikat a vörös hadseregbe, ők pedig itthon maradtak. Mindez még így közel van hozzáink, hogy valamennyi esemény megvalósággal a szemünk előtt lebeg. A szereplők még be sem csukták az utolsó „Becc a vörös hadseregbe!” elordítása után a szájukat és máris tagadnak. Várjunk, várjunk... mindenki sorra jön.

A pincérek mozgalma a pincéreányok ellen.

A háború második évében, a pincérihiány idejében, az akkori főkapitány hozzájárulásával, ideiglenes módon megvált engedve a pincéreányok alkalmazása. Hogy jelenleg miként értelmezik azt az engedélyt, nem tudni. Annyi azonban bizonyos, hogy itt-ott még mindig vannak nők pincéri minőségben alkalmazásban. A pincéreket erősen foglalkoztatja most ez a kérdés, annál is inkább, mert ferfi alkalmazottban most igazán nincs hiány, hanem sajnos, nagyon is nagy a felesleges munkaerő.

Egy szálloda titkaiból.

A budai Gellért-szálloda Kurz nevezetű igazgatója alaposan perbe keveredett az ottani alkalmazottakkal, még a proletárdiktatura idejéből kifolyólag. Abban az időben valami zászlóra szedtek össze nagy buzgalommal penzeket az alkalmazottak között. Ezt a zászlót azonban a diktatura alatt nem csinálták meg, hanem az akkor alkalmazottak közül nagyon sokat Kurz elbocsátott anélkül, hogy pénzüket visszaadta volna. Elbocsajításukat az igazgató azzal indokolja, hogy kommunisták voltak. Az elbocsajítottak most valamennyien pert indítottak és követelik vissza a zászlópénzt is, meg a visszatartott járandóságukat és egyben bizonyítani fogják, hogy nem ők, hanem Kurz igazgató volt valódi kommunista, amint azt akkori nyilatkozataiból könnyen meg lehet állapítani.

Takács József éttermei.

Takács barátunk és szaktársunk elnyerte a keresztényszocialis magánisztviselek közleltségének bérletét. Takács a Sci-tovszky-tér 2. szám. I. emelet helyiségben, a kör mellett, még egy külön éttermet is nyitott a nemlások, különösen a szakmabeliek részére. Ezen barátságos, kedves clubszór külön helyiségben, amelyet bárki látogathat, kitünő italokon kívül rendkívül izletes és olcsó ebéd és vacsora van állandóan szervizvora. Takács szaktársunk ezen éttermet ajánlja szaktársaink figyelmébe, ha jól és olcsón akarnak étkezni.

A pincérek küldöttsége a közéletmezési miniszternél.

A budapesti keresztényszocialista pincérek Babolcsy Lőrinc elnök vezetésével küldöttségileg megjelentek a közéletmezési miniszternél, akit arra kértek, hogy minekután az állami étkezédkben pincéreknek nékkel akarják felszerelni, hasson oda, hogy ez meg ne torljen. A miniszter válaszában kiemelte, hogy nagy tekintettel kell arra lenni, hogy itt családok emberekről van szó, mindent elkövet, hogy még az állami háztartásan kívül álló, de állami házakban levő étkezédkből se lehessen ki a pincérek. A pincérek megelégedéssel hagyták el a miniszteriumot.

Pincérek a százelékos rendszerért.

A pincérek régi idők óta harcoltak a százelékos rendszerért, amit a közelmúltban elismertek. A kommunisták ugyan ismét előlörölk, de amint most a pincérség felzababudult a rábláncai alól, újra vissza akér térni a százeikos rendszerre. A közhangulat teljesen egyezik ebben a tekintetben az egész vonalon.

A kávéosok és vendéglosok nem tárgyalnak a vörös pincér-egylet vezetőivel.

Az állami munkaközvetítő rendezése érdekében megindított tárgyalások fellettek függesztve, amire az adott okot, hogy a kávéosok és vendéglosok kijelentették, miszerint a vörös pincérek részéről kiküldött régi exponált bolsevista Hanisch Pállal és Kugler Jánosnal nem tárgyalnak.

Egyesületi ügyek.

A budapesti három vendéglos-egyesület egybeolvadása.

A budapesti vendéglosok, amint köztudomásu, három ipartársulatba helyezkedtek el a múltban. Egy ipartársulatuk van a budai vendéglosoknak, egy a kis vendéglosoknak, majd a harmadik a nagy vendéglosoknak.

A hivatalos fórumok rendszerint a legnépesebb, nagy-vendéglos ipartársulathoz fordultak minden ügyben és így a két másik ipartársulat tagjai képviselet nélkül maradtak minden közügyben.

Ez a súlyos anomália indította arra az elhatározásra a vendéglos társadalmat, hogy egy táborba tömörüljenek. Eleinte az volt a hit, hogy majd külön-külön fogják speciális érdekeiket megvédeni, ez azonban meddő ábránd maradt éveken keresztül. A kis vendéglosok például azon panaszkodtak, hogy a nagyok között elvesztett az ő kisebb existenciális érdekük. A nagyok sohasem mérlegelték anyagi viszonyaikat,

hanem azt mindenkor a saját nagy tőkékükhöz és üzemeükhöz viszonyították. A budaiak szintén azzal a tudattal voltak eltelve. Am nekik még egy speciális hibájuk is volt, az, hogy nem igen szerettek átjönni a hidon. Jött azonban egy cípeli szél és ez minden akadályt elsoport a három ipartársulat egyesülésének utjából.

Vizsgálati eljárás a vörös pincér-egylet ellen.

A diktatura alatt önkényesen eljáró vörös pincér-egyleti vezetők most számadásra lesznek idézve. Ugyanis több pincér kérte a VI. ker. előjáróságát, hogy a fenti egyesület ellen indítsák meg a vizsgálati eljárást. Múlt hó 21-én volt az első kihallgatás ebben az ügyben s minthogy ennek során több szabálytalanságot tapasztaltak, így a vizsgálatot a nevezett egyesület ellen megindítják.

Megnyílt az új pincér-otthon.

A keresztény pincérek tudvalegőleg egy új egyesületet alakítottak a keresztényszocialista párt egysége alatt. Az új egyesület körhelyése most nyílt meg a Kossuth Lajos-u. 1. l. em. alatt és megkezdte a munkaközvetítést is.

Az ügynokok és a „Kinizsiek” ellen.

Amint már köztudomásu, a budapesti pincérek egy új egyesületet alakítottak a keresztény szocialista-párt egysége alatt. Ide, amint azt már a kávéosok és vendéglosokhoz intézett átiratukban is kifejezték, egyáltalán nem felekezeti szempontból tömörültek, hanem fontos politikai és gazdasági okokból. Az új egyesület első és kardinalis munkája a kiszpolyozó munkaközvetítés kiküszöbölése. Az új egyesület azzal a tervvel foglalkozik, hogy addig is, amíg a teljesen pártatlan alapon álló állami munkaközvetítő létre tud jönni, saját keretében állít föl munkaközvetítőt és erre máris felhívja egy a munkaadók, mint az alkalmazottak figyelmét. Erre a munkaközvetítőre azért van szükség, — mint bennünket informálnak — mert a jelenlegi hatóságilag kezelt szállodai, éttermi elhelyezésben, amelyet a Kinizsi-utcaból most a József-utkába tettek át, még mindig a régi kommunista-világ járja. Ennek csak a neve állami, valójában még ma is a nemzetköziet bagoly-fészke. Innét kiüldöznek mindenkit, ha nem tudja felmutatni, hogy tagja a vörös szakszervezetnek. A keresztényszocialista pincér-szakszervezetek tagjai állandóan mellözésben, sőt gnyban és becsmerlésben részesülnek, amikor munkakeresés céljából ott megfordulnak. Ezen körülmény tehát indokolt teszi a keresztényszocialista pincér-egyesület részéről, hogy elvi állapontja ellenére is saját munkaközvetítőt állítson föl addig is, amíg az állami munkaközvetítőben megtalálják azt a garanciát, hogy ott igazán pártatlanul minden elvi színezettől mentesen fognak közvetíteni.

Sándor borozó

Főherceg Sándor-utca 26. sz.

Fényesen berendezve 1. hó 5-én megnyílt.
Elsőrendű ételek és italok.
Magyar zene.

Tulajdonos:
Kiss Gyula vendéglos.

PAPÍRSZALVÉTA

Kávéházi fehér krepp hajtogatva.
Éttermi puha papírszalvéta 30-50 cm. nagyságban legutányosabban beszerezhető:
ú.v. BERKOVITS KÁROLYNÁL
Budapest, VI., Sip-utca 4. szám.
Telefon: 106-07.

Alkalmi vételek!

Kávéház, eles sarok, haláleset miatt olesón eladó. Vendéglos, keleti-pályaudvar környékének legjobb üzlete, leltári árban átadó. Kávécsarnok egyetemmel szemben, vagyonszerző hely, potomáron eladó.

BUDIK GYÖRGY íródjában
Budapest, Rókk Szilard-utca 21. sz.

SZARKA ÉTTEREM

BUDAPEST, VIII.,
FŐHERCEG SÁNDOR-UTCA 44.

Elsőrendű konyha, tisztá
és italok, polgári árak. ∞

A szakmabeliek szives vendégfogadójá

NAGY IGNÁC

pincétfelzerelési cikke szaküzlete
BUDAPEST, VII., KÁROLY-KÖRUT 9.

Ajánlja dusan felzerelt rakatár minden-
nemű pincétfelzerelési cikkokban, az m. bor-
szervezetnek, szilárdítok, hercegcsókák, any-
teutiszál készletek, palackok, parajda-
dugok cikkében stb. Kiváló készítmény.

TAKÁCS JÓZSEF étterme

a keresztényszocialista magánintézmények
körében
Budapest, VIII., Scitovszky-tér 2.
Polgári konyha. Kiváló italok.
A szakmabelieknek külön terem.
5% árkedvezmény.

Felölös szerkesztő és kiadó:
GREGORITS ISTVÁN.